

Ope apesteertje punt nl

(Opa apestaartje punt nl)

Bliedspul in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

in algemeen dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPE APESTEERTIE PUNT NL - OPA APESTAARTJE PUNT NL** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk Wanders - plm. 70 jaar. Redelijk kwiek, gezellige vent.

Aanvankelijk in de put. Gaandeweg vrolijker.

Frieda - zijn oudste dochter. Tuttig, onzeker, zeer precies en helder.

Aanvankelijk degelijk, maar niet modern gekleed.

Erik - zoon. Leuke vlotte vent.

Mini - jongste dochter. Leuke vlotte meid.

Adelbert - schoonzoon. Gluiperige, gladde vent. Precies en op de centen. Haar en kleding als gladjanus.

Bertha - zuster in verzorgingstehuis. Vrolijk, bij het brutale af.

Lucy - idem, wat meer bescheiden.

Max - technische dienst. Behulpzaam, vrolijk.

Bertus Derks - bovenbuurman. Ongeveer even oud als Henk. Warrig (of uitgekookt?!)

Juffrouw Kudelstaart directrice. Pinnig, zonder humor. Mantelpaktype.

DECOR:

In eerste instantie een bijna lege huiskamer. Kasten en dergelijke zijn al weg. Her en der dozen. In het verzorgingstehuis in ieder geval een "keuken" uit het zicht. (nis) Details verderop in het boekje.

EERSTE BEDRIJF

Scène een

Het begint met de woonkamer van opa Henk Wanders, Kaal en bijna leeg. Verhuisdozen staan her en der door de kamer. Opa zit op een stoel, en de kinderen zijn bezig met de laatste spullen inpakken. Wel duidelijk zicht op kalender en klok. Bijvoorbeeld 12 mei. Klok op tien uur. Kalender en klok moeten in de loop van het stuk worden bijgesteld. Probeer vooraf eens wat anders. In de hal van de zaal bijvoorbeeld een fiets met daarop een bordje met; Te koop wegens vertrek naar gesticht. Gesticht doorstrepen en daar onder in ander handschrift Verzorgingstehuis. In de zaal kan vanaf plm. een kwartier voor de voorstelling Bertus rondlopen. Vragend aan de mensen Heb ie mien Fikkie ok zien? Ik ben zo wies met mien hondtie en nou is e vot. Oh, waar is mien hondtie toch. Fikkie! Fikkie! Waor zit ie toch. Maak er maar theater van.

FRIEDA: Zeg, va, wat woj met dizze boeken?

HENK: Wat veur boeken?

FRIEDA: Nou... dizze!

HENK: *(haalt zijn schouders op)* Bekiek 't maor....

FRIEDA: Kiek ze maor eem deur, dan heur ik het zo wel.

MINI: Zeg, va ik heb hier alle schilderijen bij mekaar staan, wil ie ze allemaal metnemen, of bent ter een paar die vot kunt?

HENK: Dat moej zölf weten....

ERIK: *(houdt schilderij op met daarop een schaars geklede c.q. olijke jongedame. -niet té-)* Zeg, va, maar dit "natuurmonument" doeje toch zeker niet vot?

HENK: *(gretig)* Nee, jong, de "Madonna in 't gruun" giet met!

FRIEDA: Va! Dat mien ie niet. Dat ding giet niet met, heur.

HENK: En waorurnme niet?

FRIEDA: Het is schandaolig. ik vun het al vreselijk dat het ding hier in huus hung, maor door, in zo'n net tehuus kan 't hielemaol niet.

HENK: Der is toch niks mis met?

ERIK: Jao, vertel mij nou ies eem zuster, wat ter an mankeert?

FRIEDA: *(kijkt hem vernietigend aan)* Erik, ik dacht dat jij wal wiezer waren *(loopt weg met schilderij)*

HENK: Ho, stop ies... eem. Waor gao jij met dat schilderij hen?

FRIEDA: Dat zet ik bij de rest van de spullegies die vot kunt.

HENK: Nou moej toch ophollen,.,.,

FRIEDA: *(nadenkend)* Nou ja. Ie hebt geliek. Dat kan ik niet maaken.

HENK: Gelukkig maor...

FRIEDA: Nee, stel je veur dat die die luu van de vuilniswagen 't ziet. Het idee allent al. Nee, ik neem het wal met naor huus, en mien Adelbert zorgt er wel veur dat 't netties afvoerd wordt. Jao, dat doe ik. *(af met schilderij)*

MINI: *(lachend)* Ja, dat kuj Albert wel toevertrouwen...

ERIK: Netties afvoeren! Dat hangt dus straks argens op zien kantoor.

MINI: "Netties"achter 'n kastdeure, dat geleuft toch gien mens.

HENK: En va hef ter zeker niks meer over te zeggen.

ERIK: Ach, va, laat heur maor eem. Je wiet hoe ze is,,, Ik vis het er zo wal weer tussenuut. Dat hef ze toch niet in de gaoten.

MINI: Zo. Alweer een deuze vol. Het schöt lekker op, va..

HENK: Jao, 't giet de goeje kaante op... Tenminste, tis maar net wat aj goed nuumt.

ERIK: De eerste vracht heb ik al naor "Avondrood" bracht. Ik rie de bus eem veur, dan kan het leste spul der in. Goed?

MINI: Prima.

HENK: Ja dat is goed, jong. *(Erik af. Henk staat op en loopt door de kamer)* Wat een kale bedoening. D'r is ook niks meer an.

MINI: Nee, zo'n leeg huus is nou niet wat je nuumt echt gezellig

HENK: En gezellig was het hier wal. Waor of niet?

MINI: Zeker. Je haaren 't hier goed veur mekaare, heur.

HENK: *(gaat zitten; down)* Ja, wicht, je moe wus wal hoe ze 't gezellig mus maaken in huus, Ik heb prebeerd um 't zoveul meugelijk zo te laoten, toen ze der niet meer was. Maar jao, zo hier en daar verschoef ie toch wal ies wat, hè...

MINI: *(gaat bij hem zitten)* Dat gef toch ok niks. ik weet zeker dat moe dat niet slim vunden haar.

HENK: En nou... nou is alles vot. *(zucht)* Het valt niet met, heur kind.

MINI: Nee, va, dat geleuf ik best.

HENK: Hoeveul jaor hebt we hier wal niet woond? Eerst met je moe, en laoter altent... Hiel wat jaorties. En dat gao ik nou allemaol achter mij laoten... *(zucht)*

MINI: Maor je moet ok veuruut kieken, va... Je weet zelf ook dat het zo niet meer giet. Je hebt gewoon wat meer verzorging neudeg. En dat kriej daor in dat tehuus...

HENK: Gesticht!

MINI: Va, dat zot ie niet meer zeggen. Het is gien gesticht, en ok gien gevangenis. Je kriegt 'n prachtige kaomer, daor bij "Avondrood".

HENK: Schei toch uut...Avondrood. Avondrood... waoter in de sloot.

MINI: Zo ken ik je weer, aole mopperkont. *(kust hem, en staat op)* Ik gao snel wieder met inpakken. Al joen vertrouwde spullegies gaot met, en je zult ies zien, dan vuul ie joe daor zo thuus,

HENK: Dat mag ie dan ook wal tegen je zuster zeggen. Als het aan heur ligt, zit ik straks met een compleet nel interieur.

MINI: Dat komp wal goed.

FRIEDA: (*op met doos*) Zeg, va, kiek ies wat ik allemaol tegenkwam op de vliering. Volgens mij kan het allemaol vot.

HENK: Laot ies eem kieken.... Nee, dit mag niet vot. Dat is nog van joen ome Jaap west..

FRIEDA: (*misprijzend*) Goed, dan niet... En dit dan.

HENK: Nee, dat ok niet. Dat heb ik van Erik kregen, van zien eerste verdiende centen.

FRIEDA: Maar va, hoe kuj nou opruimen, aj alles wilt bewaoren.

HENK: Ik wil ook niet opruimen. Dat doe jij...

MINI: Va, moet dit met?

HENK: Eh... ja, doe maar. En dat ding daar naost ok.

FRIEDA: Maar va...

HENK: Dat beeldtie, daar was je moe zo zuuing op, dat moet met. En dat andere heb ik nog in de oorlog kregen van Geert Hartman, de bakker.

MINI: Oké, pak ik dat ok in.

FRIEDA: (*houdt een wanstaltig ding omhoog*) Dit neem ie toch zeker wel met va?

HENK: Hè wat... nee, dat malle ding mag wal vot.

FRIEDA: (*barst in snikken uit*) Weh... dat heb ie nog van mij kregen toen ik op schoolreisie west heb. (*af*)

MINI: Nou, nou....

HENK: Verdorie, ik doe het ok nooit goed... (*bekijkt het ding*) Ze hef geliek. Dat was ik hielernaol vergeten. Het was de eerste keer dat ze op schoolreisje gung. Ik zie heur nog weerkommen... In heur rooie jassie, met 'n paar piekerige vlechies um de kop. Doodmu was ze... Wat stom van mij. Hier, pak het maor goed in. Het kreg straks wel een ere-plaotsie in het gest...

MINI: Val!!

HENK: In huize Avondrood... (*staat op*) Ik ga eem kieken of ik 't nog goed kan maoken. Dan zal ik metien vraogen of ze koffie wil zetten. (*af*)

MINI: Doe dat maor. Ik ben ok zo klaor. (*kijkt rond*) Hij hef geliek; het valt ook niet met.. Veur gien van allen.

ERIK: Zo, de bus stiet klaar, de spullen kunt ter in. Wat stao jij somber om je hen te kieken....?

MINI: Hè... wat? Ach, niks...

ERIK: (*kijkt haar onderzoekend aan*) Oh..,

MINI: (*haalt haar schouders op; geëmotioneerd*) Nou ja. Ik vin het ok

niet mooi. Va is van slag,.. maakt 'n verkeerde opmerking tegen Frieda, Frieda overstuur... (*snikt*) en ik vin 't ok werkelijk waor hielemaol niks.

ERIK: (*trekt haar tegen zich aan*) Och wicht... kom op. Zo slim is 't het allemaal niet.

MINI: Maar ik vin het zo slim veur oes va.... Hij hef 't er hartstikke moeilijk met.

ERIK: Natuurlijk, dat begriep ik ook wal, Het is ook niet niks, aj op joen aole dag nog moet verhuuzen. Maor 't kan nou ienmaol niet anders... en dat wet pa ook.

MINI: Het was altied zo'n flinke man. Alles dee hij altijd zölf... Of niet dan?

ERIK: Zeker, en je kon altied 'n beroep op hum doen.

MINI: En toen moe overleden was. Hoe flink was e toen niet? Nooit zeuren, nooit klaogen. Alles dee e zölf; zelfs zien wasgoed.

ERIK: Ja dat is waar, ik neem mien pettie voor hum af.

MINI: Precies... en dan toch, hiel langzaam zie je hum achteruut gaan.

ERIK: Hij mag nog niet klaogen. Der bent genog van zien leeftied die der beroerder aan toe bent.

MINI: Dat wiet ik wal, en daar ben ik ok dankbaar veur.. Allent... (*zucht*)

ERIK: Altent haar je hoopt dat hij hier had kunnen blieven wonen, en op de aole voet deur gaon kund haar... (*staart even voor zich uit, pakt dan een doos of iets dergelijks*) Maor dat giet nu ienmaol niet, wicht. Pa hef nou met te veul dingen hulp neudeg en wij woont nu ienmaol gien van allen um de hoek. Nou, kop op... we hebt nog 'n hoop te doen, en zo kriegt we het nooit af.

MINI: Pa zol aan Frieda vraogen of ze koffie wol zetten.

ERIK: Lekker... daar heb ik net zin in. 'k Breng dit eem naor de bus. (*af. De telefoon gaat. Mini wacht heel even of Henk komt, pakt hem dan op*)

MINI: Met het huis van Henk taanders... Moj, Albert... Frieda? Ja die is ter wal._ ik zal heur eem roepen. Momentje... (*roept om de hoek van de deur*) Frieda!! Telefoon...

FRIEDA: (*op*) Telefoon veur mij?

MINI: Jao... Albert.

FRIEDA: Het is Adelbert jao. Oh... schenk jij intied eem de koffie in; die is net klaar.

MINI: Okee. (*af*)

FRIEDA: (*begint aan lange zin, denk om inlassen pauzes*) Dag Adelbert... sorry lieverd, ik weet daj de telefoon van joen baas niet zolang bezet kunt hollen en... hè wat? Oh, dat zol mooi wezen.Kuj wel mist worn op joen wark?... Oh, gelukkig. Gao wal eerst bij oes

huus langes urn joen corset aan te doen, mien mannegie. Je moet wal om je rugge denken, heur.,. Je schoenen met staolen neuzen staat in de garage, jao. En joen stofjasse hangt daar ok, in die plastic kledinghoes, jao... Nou, tot zo dan. Oh Adelbert, neem ie wal je beschermhoes veur de fietse met. Hij kan nou niet binnen staon, en het is hier overal rommelig en modderig. Oh, en Adelbert... jaja, ik schiet op, maor *(kijkt schichtig om zich heen, en gaat zachter praten)* ik heb va eindelijk zo ver dat hij dat afschuwelijke schilderij vot döt. Je wiet wal die van die.... precies! En die moet jij direct aj ankomt wegwerken, veur hij zich bedenkt, goed... Nou, tot zo dan.

HENK: *(op)* Was dat Albert?

FRIEDA: Adelbert, va. Jao inderdaod. Hij komp straks hierhen um te helpen.

HENK: Blikskater. Dan wordt het toch nog gezellig.

MINI: *(op, gevolgd door Erik)* Zo... hier is de koffie.

HENK: Lekker. Daar was ik an toe.

FRIEDA: Hej wal eerst de koppies urnspuuld? *(met een schuin oog naar Henk)* Ze... ze wordt hier natuurlijk niet zo vake gebruikt...

MINI: Jao heur, en ik heb ze metien ok eem desinfecteerd.

ERIK: Hej ok de moezekeutels uut de suukerpot haald?

FRIEDA: Flauw heur. *(allen gaan zitten op een krukje, een doos, of op de grond. Frieda beslist niet op de grond, en voordat ze gaat zitten, stoft ze de zitplaats eerst even af)*

HENK: *(goedig tot Frieda)* Lekker bakkie, heur wicht..

FRIEDA: Jao lekker, hè. Dat is aaffelnevrij... van de wereldwinkel.

HENK: Ik wus niet dat ik dat in heus haar.

FRIEDA: Dat hej ok niet. Ik heb het metnomen, want dat is veul beter veur joe. Het bonnegie heb ik bewaard; we reket straks wel af.

HENK: *(verbaasd)* Oh...

ERIK: Jao, niet vergeten heur, zus. Anders klopt Albert zien kasboekie niet aan 't einde van de weeke.

MINI: Moej nou nog altied elke cent die je uitgeeft ver antwoorden?

FRIEDA: *(ongemakkelijk)* Nou, niet verantwoorden, maor... maor Adelbert wil allent maor in de gaten hollen of we op een verstandige manier met zijn salaris umgaot.

ERIK: Met zien salaoris.,. alsof jij niks doet.

HENK: *(snel)* Ik zal zo wal met je afrekenen, heur. 't Is goeie koffie. *(ze drinken even zwijgend hun koffie)*

ERIK: Zo pa, nu gaot we de laatste spullegies zo onderhand inlaoden, en dan gaot we op naar Avondrood...

HENK: *(zucht, en knikt gelaten)* Ja, jongen... het moet dan maor. *(kijkt de kamer nog eens rond)*

FRIEDA: 't Is veur joen eigen bestwil, va. *(veegt ondertussen zijn mond af)*

HENK: *(kribbig)* Ja, dat wiet ik ook wal. En hol daar met op! Ik ben nog lang niet afschreven...

FRIEDA: *(huilerig af)* Ik doe het ok nooit goed.

HENK: *(kijkt haar na; gelaten)* Hè, verdorie....

MINI: *(arm om Henk heen)* Laat heur maar eem, va...'t is veur oes allemaol 'n een beetje moeilijk.

HENK: *(met snik in zijn stem)* Het valt niet met, kind... het valt niet met.

MINI: 'k Weet het, pa... *(even blijven ze zo zitten, troostend tegen elkaar aan. Dan pakt Henk zijn zakdoek, en snuit zijn neus. Mini veegt haar tranen weg en staat op)*

HENK: *(kucht, en vermant zich)* Ik gao mien burenen eem goeie dag zeggen, ik kan hier toch niks doen. *(af)*

ERIK: Da's goed, pa... *(slaat zijn arm troostend om Mini heen)* Kom, zus, dan gaot wij de leste spullen uut de slaopkamer inladen. *(beiden af)*

FRIEDA: *(op nog nasnikkend en beteuterd)* Ik zal de koffiekoppies maor afruumen, er wil nou toch gien iene meer koffie. Wat een toestand. Ik word hier toch zo zenewachtig van.., *(wappert met haar stofdoek wat door hoekjes en over plintjes)* Moej les kieken; zo vies... dat is toch niet goed veur zo'n aole man. Ik vin 't ok niet mooi, maar het is echt neudeg. En Avondrood is zo fijn... en zo schoone

ERIK: *(op)* Boven is alles weg. Nou hier de kaomer nog, en de leste spullen uut de keuken, en dan bent we klaar hier.

FRIEDA: Is het warkelijk? Maor... maar Adelbert komp zo hier hen um te helpen.

ERIK: Bel hum maor op, dat hij geliek naar Avondrood kamp, dan kan hij daar helpen. Daor is ok nog genoeg te doen. *(verzamelt allerlei spullen)*

FRIEDA: Dan zal ik nu maor drekt bellen, anders is hij al vot. *(pakt telefoon en draait nummer),*

ERIK: *(tot publiek)* Op zien supersonische fiets...

FRIEDA: *(zij probeert nu Nederlands te spreken)* Heulo... met wie spreek ik? Met de secretareese van Adelbert Knijpjes? Sinds wanneer heeft Adelbert eene secretareese...?? U spreken met mevrouw Knijpjes, is mijnen man deur nog, ik meut hem eem spreekes... Hoe bedoelt u: "in een moeilijke positie"?... Dan heulen zij hem dort maor uut, want het is dringend. En volgens mij zouden zij eens wat minder moeten roken, zij klinken zeer van de benauwde. Zij zijn ja helemaal achter de puisterd... *(Erik kijkt verbaasd)* Adelbert...? Oh gelukkig, je bent nog niet vot. Sinds wanneer heb jij

een secretaresse? Oh, jij ondeugd... Hoezo "wat bedoel ik met ondeugd.? Doe maar niet zo geschrokken heur... ik weet nou toch wal wat ter aan de hand is... Ja, jij hebt stiekem promotie maakt, daaromme heb je nou een secretaresse... wat poes ie toch... hej hard lopen?... Oh, jij haargin 'n moeilijk karweigie... nou, sorry dat ik je steur, maor het giet hier toch wat vlugger dan we dachten, dus je kunt votdaodelijk naor Avondrood kommen, goed. Nou, gao dan maor weer vlug naar joen karweigie... Dag mien schatteboutie.

ERIK: Zo, hef Albert tegenwoordig een secretaresse?

FRIEDA: Het is Adelbert, En jao... ze waren hiel drok an de gang.

ERIK: Zo...

FRIEDA: Hij is eigenlieks onmisbaar daor, die Adelbert van mij.

ERIK: Nou, zo te heuren hef hij zien zaakie...s goed veur mekaar,

FRIEDA: Oh, ik ben toch zo trots op hum, hè. Wat is 't toch ok 'n geweldige kerel. *(af)*

ERIK: *(hoofdschuddend)* Wat 'n eikel... Nou, daor giet het leste spul. *(met spullen af. Even is het toneel leeg. Dan komen Henk, Mini en Frieda op. Ze hebben alledrie hun jas aan)*

MINI: Nou va, alles is vat... nou wij nog.

HENK: Jao...

FRIEDA: Erik is alvast veuruut met de spullen. Zult wij dan ok maor gaon?

HENK: Ja...

MINI: Kom maor, dan gaot we naor de auto. *(houdt deur voor hem open)*

HENK: Ja... *(kijkt nog een keer helemaal rond, zucht een keer diep en trekt dan de deur achter hem dicht. Suggestie Ons dorp van Wim Sonneveld te horen Henk sloffend of met rollator (hoeft niet) door de zaal naar de uitgang. Ondertussen speelt het lied Ons Dorp van Wim Sonneveld door. Nog mooier is om op een projectiescherm dia's van vroeger te vertonen uit het dorp waar de voorstelling speelt. In de tussentijd wordt (met open doek) het decor veranderd) van huiskamer in de kamer van Henk in Huize Avondrood. Dit kan duidelijk worden gemaakt door een bordje Huize Avondrood op het podium te zetten of door neonletters. Bij het decor kunnen niet alleen Erik, Mini en Frieda helpen, maar ook de verpleegsters Lucy en Bertha en de toneelmeester. Er staat een bed langs de kant, een linnenkast, een tv, een makkelijke stoelen een dressoir of wandkast. Een eettafeltje en wat stoelen. Langs de wand een kastje met intercom. Doorgang naar een nis, waar zogenaamd een keukenblok achter staat. Een deur naar douche/toilet (deze kan zich ook in de keukenruimte bevinden) en eventueel een raam. Voorts staan er her*

en der dozen. Kalender en klok duidelijk zichtbaar. Het is nu drie uur. Inrichten kamer kan ook doorgaan tijdens het spelen. Iedereen van toneel. Dan gaat de deur open. Directrice Kudelstaart komt binnen met Henk, Mini en Frieda.

DIRECTRICE: Zo... komt u verder. Kijk eens aan, meneer Wanders, hier is uw kamer. Nou, wat vindt u er van... Geriefelijk en knus; is het niet?

HENK: *(kijkt rond, knikt een paar keer weinig overtuigd. Somber)* Jao heur...

DIRECTRICE: Nou niet te enthousiast hoor! *(tot Mini)* Uw vader is wat depressief???

MINI: *(verbaasd; verontwaardigd)* Nee heur..,

DIRECTRICE: Geeft niet hoor, dat krijgen we er wel uit. Het is hier een gezellig tehuis, met uitsluitend blij bewoners. *(tot Henk)* En dat willen we graag zo houden.

FRIEDA: Kijken zij toch eens, vader. Wat een prachtige keemer. En moet je eens kie... kijken, wat een uitzicht... heerlijk toch?! *(Henk en Mini lopen naar het raam)*

HENK: In de eerste plaots heb ik graag daj gewoon praot as ik ter bij ben. En in de tweede plaots zie ik allent maor 'n drokke straote en an de overkaante 't kerkhof... *(cynisch)* Dat heb ik nou altied al graag wild.

FRIEDA: Maar... maor moej eens zien, hoe mooi... mooi gruin de bomen en de struiken op dat kerkhof bent. En 't gres is ok mooi gruin.

MINI: Je moet er eem an wennen, pappe.

HENK: Jao, dat zal ok wal.

DIRECTRICE: Het uitzicht op zo'n drukke, levendige straat vinden de bewoners juist erg prettig. Het geeft ze het gevoel dat ze - hoe zal ik het zeggen - dat ze nog volop deelnemen aan de maatschappij. En het kerkhof... ja, dat is juist zo rustgevend.

HENK: Rustgevend...?! 'n Dooie boel ist sans niks!

FRIEDA: Va...!

DIRECTRICE: Ik bespeur bij u een,.. blokkade; een soort wrok, meneer Wanders. Dat is niet goed. Daar moet u van af zien te komen. Ik zal voor u een afspraak maken met onze maatschappelijk werkster om..

HENK: Ik huuf gien maatschappelijk werkster. Mij mankeert niks!

DIRECTRICE: *(tot Frieda en Mini)* Oei... de ontkeningsfaset Tsja, die is altijd het moeilijkst.. Maar daar prikt zij gelukkig zo doorheen.

FRIEDA: Oh maor....

ERIK: *(op met veel kabaal en armen vol dozen, achter hem aan komt Geert. Eveneens bepakt en bezakt)* Zo, hier bent de stoottroepen. Streup de mouwen maar op, dames.

MAX: Poeh, dat is zwaar, zeg.

ERIK: *(tot directrice)* Goedemorgen... Erik Wanders, de zeune van... *(wijst op Henk. Grapt)* En wie ben ie as ik vraogen mag...?!

DIRECTRICE: *(uiterst koel)* Ik ben de directrice, ja. Kudelstaart is de naam. Juffrouw Kudelstaart. En mag ik u hierbij direct verzoeken om in het vervolg wat rustiger te doen, want onze bewoners zijn erg gesteld op rust en privacy.

ERIK: Sorry.

DIRECTRICE: Ik laat u nu alleen... Mag ik u erop attent maken dat onze stelregel is, dat u pas weggaat als meneer hier, volledig geïnstalleerd is. Onze ervaring is namelijk dat de mensen erg uit hun doen raken als zij achtergelaten worden met de dozen nog her en der om zich heen.

FRIEDA: Oh ja. ja, natuurlijk.

DIRECTRICE: Mooi. Max, zodra jij hier klaar bent, verwacht ik je beneden voor je normale werkzaamheden. En u, meneer Wanders verwacht ik om vier uur precies in mijn kantoor voor een intakegesprek. U kunt zich bij de receptie melden, en zij brengen u dan naar mijn kantoor. Tot ziens. *(af)*

MAX: Dag, juffrouw Kudelstaart.

FRIEDA EN MINI: Dag...

ERIK: Goeie genaode... wat een iesbeere, zeg.

HENK: Ik zee het toch... een gesticht! Ik krieg 'n inteek-gesprek. Kweet niet iens wat of dat is. Inteeki Hol toch op! Zal ik joe wat zeggen: daar zit bij dat mens 'n steekie lös.

MAX: Ach, ze valt wal met. Zeker aj 'n beettie bei heer uut de buurt blijft.

MINI: Ik vun 't aans maor 'n kaole kakker.

FRIEDA: Ik vun het hiel mal zo as zij tegen va - en veural - over va sprak. Als mien Adelbert hier west was, nou, dan haar hij heur wel op heur nummer zet.

ERIK: *(kijkt op horloge)* Waorblef "joen" Albert trouwens? Hij zal der nou zo zachiesan wel wezen kunnen.

FRIEDA: Hij warkt tot twaalf uur. Geen minuut langer of korter. Hij zal zo wel kommen. *(de deur zwaait open, en Bertus Derks stapt binnen. Zoekend, fluitend en roepend)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto